VEPS-tunnus RP 115/1999

Riksdagen 1999

RP 115

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Slovakien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det med Slovakien i februari 1999 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Avtalet bygger med vissa avvikelser på det modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avtalet innehåller bestämmelser enligt vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda sin på egen skattelagstiftning grundade beskattningsrätt eller måste på annat sätt medge lättnad från skatt för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas. Vidare finns i avtalet bestämmelser bl.a. om förbud mot diskriminering och om utbyte av upplysningar om beskattning.

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts.

I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt med avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

Mellan Finland och Tjeckoslovakien ingicks den 31 januari 1975 ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 67/1976). Avtalet tillämpades i Finland första gången vid beskattningen för år 1977.

Tjeckiska och Slovakiska federativa republiken har den 1 januari 1993 delats upp i två nya stater, Tjeckiska republiken och Slovakiska republiken, som båda är förbundsrepublikens successorstater. Finland och Slovakien har den 25 mars 1996 genom notväxling kommit överens att inkomstskatteavtalet mellan Finland och Tjeckoslovakien tillämpas mellan Finland och Slovakien (FördrS 37/1996).

Till följd av den utveckling inom området för undvikande av dubbelbeskattning som har ägt rum bör gällande dubbelbeskattningsavtal med Slovakien anses vara föråldrat och sålunda i behov av översyn. Dessutom har efter avtalets undertecknande i både finsk och slovakisk skattelagstiftning gjorts väsentliga ändringar. Av dessa skäl har det varit ändamålsenligt att ingå ett nytt avtal med Slovakien.

2. Beredningen av ärendet

Förhandlingar om ett avtal inleddes i Helsingfors i juni 1993. Förhandlingarna fortsattes i Bratislava i december 1996, varvid som avslutning på förhandlingarna ett på engelska språket upprättat avtalsutkast paraferades. Slutligen har avtalsutkastet ännu setts över i vissa delar genom skriftväxling.

Avtalet undertecknades i Bratislava den 15 februari 1999.

Avtalet följer huvudsakligen den modell för bilaterala dubbelbeskattningsavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avvikelserna från modellen gäller bl.a. beskattningen av inkomst från sjöfart och luftfart, dividend, ränta, royalty och inkomst från självständig yrkesutövning. En del av avvikelserna innebär att till den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör har givits en något mer omfattande beskattningsrätt än vad OECD:s modellavtal förutsätter. Denna utvidgning av beskattningsrätten, som bör ses som en eftergift till förmån för Slovakien, kan emellertid anses vara motiverad när strukturen hos Slovakiens näringsliv beaktas.

Både Finland och Slovakien tillämpar skatteavräkningsmetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Av syftet med avtalet följer att en avtalsslutande stat och övriga mottagare av skatter som omfattas av avtalet inte använder sin beskattningsrätt i fall som bestäms i avtalet eller att de på sätt som förutsätts i avtalet annars medger lättnad från skatt. Tillämpning av avtalsbestämmelserna innebär i fråga om Finland härvid att staten och kommuner samt församlingar inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en ringa del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll

Artikel 1. I artikeln definieras de personer som avtalet är tillämpligt på. Artikeln överensstämmer med OECD:s modellavtal. Avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" definieras i artikel 4. I vissa fall kan avtalet indirekt tillämpas även på person med hemvist i tredje stat. De upplysningar som utbyts enligt artikel 25 om utbyte av upplysningar kan nämligen gälla personer som inte har hemvist i någon av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2. De skatter som avtalet är tillämpligt på definieras och anges i denna artikel. Förmögenhetsskatter innefattas inte i avtalets tillämpningsområde, eftersom någon allmän förmögenhetsskatt inte förekommer i Slovakien och internationell dubbelbeskattning sålunda inte kan uppkomma i fråga om förmögenhet.

Artiklarna 3-5. I dessa artiklar definieras vissa uttryck

som förekommer i avtalet. Med vissa avvikelser överensstämmer artiklarna med OECD:s modellavtal. Allmänna definitioner finns i artikel 3. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" definieras i artikel 4. Bestämmelserna i denna artikel avviker till sin lydelse från OECD:s modellavtal bl.a. i det hänseendet att i fall av dubbelt hemvist i fråga om annan person än fysisk person bestäms hemvistet genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna. Uttrycket "fast driftställe" som definieras i artikel 5 och som är viktigt speciellt för tillämpningen av artikel 7 om beskattningen av inkomst av rörelse, avviker från OECD:s modellavtal i det hänseendet att fast driftställe utgör även övervakande verksamhet i samband med byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet, om den förstnämnda verksamheten pågår mer än 12 månader (artikel 5 stycke 3 punkt a). Denna bestämmelse saknar motsvarighet i OECD:s modellavtal. Uttrycket "fast" driftställe" har dessutom givits en vidare innebörd än i OECD:s modellavtal i det hänseendet att utförandet av tjänster, när det sker genom anställda eller annan personal, utgör fast driftställe om sådan verksamhet pågår mer än 12 månader under en adertonmånadersperiod (artikel 5 stycke 3 punkt b).

Definitioner förekommer även i andra artiklar i avtalet. Sålunda definieras exempelvis uttrycken "dividend", "ränta" och "royalty" i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomstslag (artiklarna 10, 11 och 12).

Artikel 6. Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Med sådan inkomst likställs enligt artikeln bl.a. inkomst genom uthyrning av lägenhet som besitts på grund av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland.

Artikel 7. Enligt denna artikel får inkomst av rörelse som företag i en avtalsslutande stat förvärvar beskattas i den andra avtalsslutande staten endast om företaget bedriver rörelsen i sistnämnda stat från ett där beläget fast driftställe. Begreppet fast driftställe definieras i artikel 5. Ingår i inkomst av rörelse inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar i avtalet, tillämpas på dessa inkomster de specialbestämmelser som avses här (stycke 7).

Artikel 8. Artikeln innehåller i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart undantag från bestämmelserna i artikel 7. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar av internationell sjöfart eller luftfart beskattas endast i denna stat, även i fall då inkomsten är hänförlig till fast driftställe som företaget har i den andra avtalsslutande staten (stycke 1).

Artikel 9. Inkomst som företag med intressegemenskap förvärvar får enligt artikeln justeras om obehörig vinstöverföring kan visas. I Finland har bestämmelsen betydelse för tillämpningen av 31 § lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Artikel 10. Dividend får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av dividenden har hemvist. Dividenden får beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist (källstaten). Härvid har skatten i källstaten begränsats till 5 procent av dividendens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag som innehar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital och i övriga fall till 15 procent av dividendens bruttobelopp, om inte

bestämmelserna stycke 5 är tillämpliga. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 2 punkt a.

Bestämmelserna i artikel 10 stycke 1 tilllämpas för närvarande endast på dividend som betalas från Slovakien till Finland. Enligt stycke 2 tillämpas detta stycke så länge som fysisk person bosatt i Finland är enligt finsk lagstiftning berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som i Finland hemmahörande bolag har betalat. Härvid är dividend från bolag med hemvist i Slovakien undantagen från skatt på dividend som påförs i Finland. Bestämmelserna motsvarar den praxis som Finland för närvarande tilllämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 11. Med avvikelse från OECD:s modellavtal beskattas enligt tycke 1 i artikeln ränta endast i den stat där mottagaren av räntan har hemvist, om inte bestämmelserna i stycke 3 är tillämpliga. Denna reglering svarar mot den praxis som Finland strävar efter att tillämpa vid förhandlingar om dubbelbeskattningsavtal. Regleringen kan ses även mot bakgrund av att fysisk person som inte är bosatt i Finland och utländskt samfund enligt 9 § 2 mom. inkomstskattelagen (1535/1992) endast i vissa sällsynta fall av ringa betydelse har att erlägga skatt i Finland på ränta som har förvärvats här.

Artikel 12. Royalty får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av royaltyn har hemvist (stycke 1). Med avvikelse från OECD:s modellavtal får enligt stycke 2 emellertid royalty beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör (källstaten). Härvid får skatten i källstaten uppgå till högst 1 procent av royaltyns bruttobelopp, om royalty betalas för finansiell uthyrning av utrustning och till högst 5 procent av royaltyns bruttobelopp, om royalty betalas för utövandet av uthyrning av utrustning utan överföring av äganderätt (operating leasing) eller för nyttjandet av eller för rätten att nyttja biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning eller datorprogramvara samt till högst 10 procent an royaltyns bruttobelopp, om royalty betalas för nyttjandet av eller för rätten att nyttja patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur (know-how), om inte bestämmelserna i stycke 4 är tillämpliga. Källstatens beskattningsrätt gäller emellertid inte betalningar som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk. I dessa fall beskattas royalty endast i den stat där mottagaren av royaltyn har hemvist. Royalty som betalas för nyttjanderätt till fast egendom samt för nyttjandet av gruva eller annan naturtillgång beskattas enligt artikel 6. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 2 punkt a.

Artikel 13. Beskattningen av realisationsvinst regleras i artikeln. Vinst på grund av överlåtelse av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen (stycke 1). Med sådan vinst likställs enligt stycke 2 i artikeln bl.a. vinst på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis vinst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom överlåtelse av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av röreseltillgångarna i fast driftställe eller stadigvarande

anordning som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat (stycke 3). Vinst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg samt överlåtelse av annan än sådan egendom som uttryckligen nämns i denna artikel, beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist (styckena 4-5).

Artikel 14. Inkomst av självständig yrkesutövning beskattas endast i den avtalsslutande stat där inkomsttagaren har hemvist, om han inte i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, till exempel mottagningseller kontorslokal, för att utöva verksamheten. I det sistnämnda fallet får den inkomst som är hänförlig till den stadigvarande anordningen beskattas i den stat där denna stadigvarande anordning är belägen. Därutöver får med avvikelse från OECD:s modellavtal inkomsten beskattas i den stat där verksamheten utövas, om inkomsttagaren vistas i denna stat för att utöva verksamheten under mer än 183 dagar under en tolvmånadersperiod. Motsvarande bestämmelser finns även i vissa tidigare dubbelbeskattningsavtal som Finland har ingått.

Artiklarna 15-17. De bestämmelser om enskild tjänst (artikel 15), styrelsearvode (artikel 16) samt artister och idrotts- och sportutövare (artikel 17) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa preciseringar och avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 18. Pension på grund av enskild tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 endast i mottagarens hemviststat. Pensioner och andra förmåner enligt lagstiftningen om social trygghet i en avtalsslutande stat, exempelvis APL-arbetspension, får beskattas enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten (stycke 2). Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 2 punkt a.

Artikel 19. Inkomst av offentlig tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 punkt a endast i den avtalsslutande stat från vilken betalningen sker. Motsvarande huvudregel gäller enligt stycke 2 punkt a i fråga om pension på grund av sådan tjänst. I fall som avses i stycke 1 punkt b och stycke 2 punkt b beskattas emellertid löneinkomst och pension endast i mottagarens hemviststat. Under de förutsättningar som anges i stycke 3 beskattas åter inkomst av offentlig tjänst och pension på grund av sådan tjänst enligt bestämmelserna om inkomst av enskild tjänst respektive pension på grund av sådan tjänst.

Artikel 20. I artikeln finns bestämmelser om skattefrihet i vissa fall för inkomst som förvärvas av studerande och praktikanter. Artikeln överensstämmer till sakligt innehåll med OECD:s modellavtal.

Artikel 21. Inkomst som inte har behandlats i artiklarna 6-20 beskattas enligt huvudregeln endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av inkomsten har hemvist.

Artikel 22. Skatteavräkningsmetoden är enligt artikeln i båda avtalsslutande staterna i Finland huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Bestämmelserna i fråga om Finland finns i stycke 2 och bestämmelserna i fråga om Slovakien i stycke 1. Bestämmelserna i stycke 3 av artikeln gäller båda staterna. Bestämmelserna i stycke 2 punkt a av artikeln bygger på den i avtalet omfattade principen att mottagare av inkomst beskattas i den avtalsslutande stat där han har hemvist

(hemviststaten) även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i den andra avtalsslutande staten (källstaten). Från den skatt som utgår i hemviststaten avräknas emellertid den skatt som i enlighet med avtalet har betalats för samma inkomst i källstaten. I fråga om undanröjande av dubbelbeskattning gäller ytterligare vad som bestäms i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995). Skatteavräkningsmetoden tillämpas givetvis inte i de fall när dividenden är undantagen från finsk skatt med stöd av bestämmelserna i stycke 2 punkt c. Enligt stycke 2 punkt b omfattar den slovakiska skatten även skatten på överlåtelse av fast egendom. Bestämmelserna i stycke 2 punkt d innebär att den s.k. treårsregeln i 11 § 1 mom. inkomstskattelagen har tagits in i avtalet.

Artiklarna 23-26. De bestämmelser om förbud mot diskriminering (artikel 23), förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 24), utbyte av upplysningar om beskattning (artikel 25) samt medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat (artikel 26) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa ringa avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 27. Bestämmelserna om avtalets ikraftträdande ingår i denna artikel.

Artikel 28. Bestämmelserna om avtalets upphörande ingår i denna artikel. Avtalet skall vara i kraft tills vidare.

2. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts. Efter ikraftträdandet tillämpas avtalets bestämmelser i båda avtalsslutande staterna, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, samt i fråga om övriga inkomstskatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

Den avtalsreglering mellan Finland och Slovakien som nämns ovan i avsnitt 1 upphör att gälla vid den tidpunkt fr.o.m. vilken bestämmelserna i det nya avtalet blir tillämpliga.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Flera bestämmelser i avtalet avviker från gällande skattelagstiftning. Därför kräver avtalet till dessa delar riksdagens godkännande.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i det i Bratislava den 15 februari 1999 ingångna avtalet mellan Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Slovakien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i det i Bratislava den 15 februari 1999 mellan Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har överenskommits.

2 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 22 oktober 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister Sauli Niinistö

(Översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst,

har kommit överens om följande:

Artikel 1
Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2
Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst som påförs

för en avtalsslutande stats eller dess lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter som utgår på inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

a) i Slovakien:

1) skatten på inkomst för fysiska personer (dan z príjmov fyzick|§§|Aaych osôb); och

2) skatten på inkomst för juridiska personer (dan z príjmov právnick|§§|Aaych osôb);

(nedan "slovakisk skatt");

a) i Finland:

1) de statliga inkomstskatterna;

2) inkomstskatten för samfund;

3) kommunalskatten;

4) kyrkoskatten;

5) källskatten på ränteinkomst; och

6) källskatten för begränsat skattskyldig;

(nedan "finsk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de betydelsefulla ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3
Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Slovakien" åsyftar Slovakiska republiken och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, det territorium inom vilket Slovakiska republikens skattelagstiftning tillämpas;

b) "Finland" åsyftar Republiken Finland och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, det territorium inom vilket Republiken Finlands skattelagstiftning tillämpas;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "medborgare" åsyftar:

1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat;

2) juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

g) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

h) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Slovakien finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud;
2) i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade ombud eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet.
2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4
Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning, plats för registrering eller annan liknande omständighet. En avtalsslutande stat själv, dess lokala myndighet eller och offentligrättsliga samfund anses ha hemvist i denna stat. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat.
2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:
a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);
b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas;
c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare;
d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.
3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse och bestämmer det sätt på vilket avtalet skall tillämpas på denna person.

Artikel 5
Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.
2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:
a) plats för företagsledning;
b) filial;
c) kontor;

d) fabrik;
e) verkstad; och
f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.
3. Uttrycket "fast driftställe" omfattar dessutom:
a) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet eller övervakningsverksamhet i anslutning därtill men endast om verksamheten pågår under en tidsperiod som överstiger tolv månader;
b) tjänster, häri inbegripet konsult- eller managementtjänster, som företag i en avtalsslutande stat tillhandahåller genom arbetstagare eller annan personal som anställts av företaget för detta ändamål, om detta slag av verksamhet pågår inom den andra avtalsslutande statens territorium under en tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger tolv månader under en adertonmånadersperiod.
4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:
a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;
c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;
d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;
e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;
f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)-e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.
5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som - om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.
6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.
7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför

inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6
Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkterna b) och c) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid byggnad, tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

c) Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna att besitta bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7
Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning

av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, hindrar bestämmelserna i stycke 2 inte att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8
Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9
Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar - och i överensstämmelse därmed beskattar - inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten av den förstnämnda staten hävdas vara sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där, om denna andra stat anser justeringen vara berättigad. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte i fall av bedrägeri, avsiktlig underlåtenhet eller oaktsamhet.

Artikel 10
Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat. Dividenden får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om den verklige innehavaren är ett bolag (med undantag för sammanslutning) som direkt innehar minst 25 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden;

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

2. Så länge fysisk person bosatt i Finland är enligt finsk skattelagstiftning berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som bolag bosatt i Finland har betalat, beskattas dividend från bolag med hemvist i Finland till person med hemvist i Slovakien, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, endast i Slovakien, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden är en person med hemvist i Slovakien.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

4. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där det bolag som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

6. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt som utgår på bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11
Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande

staten, beskattas endast i denna andra stat, om personen i fråga är den verklige innehavaren av förmånen av räntan.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

4. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed förpliktelsen att betala räntan uppkommit, och räntan belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

5. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12
Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn, utom då fråga är om betalning som avses i stycke 3 punkt a), får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga:

a) 1 procent av royaltyns bruttobelopp, i fråga om betalning som avses i stycke 3 punkt b);

b) 5 procent av royaltyns bruttobelopp i fråga om betalning som avses i stycke 3 punkt c);

c) 10 procent av royaltyns bruttobelopp i fråga om betalning som avses i stycke 3 punkterna d) och e).

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje

slags betalning som tas emot såsom ersättning

a) för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk;

b) för finansiell uthyrning av utrustning;

c) för utövandet av uthyrning av utrustning utan överföring av äganderätt (operating leasing) eller för nyttjandet av eller för rätten att nyttja biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning eller datorprogramvara;

d) för nyttjandet av eller för rätten att nyttja patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod;

e) för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed förpliktelsen att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13
Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag vars tillgångar till mer än femtio procent består av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som

person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i föregående stycken av denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14
Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat utom i följande fall då inkomsten även får beskattas i den andra avtalsslutande staten:

a) om han i den andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten; i detta fall får endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning beskattas i denna andra stat; eller

b) om han vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod, som börjar eller slutar under kalenderåret i fråga; i detta fall får endast så stor del av inkomsten som härrör från hans verksamhet i denna andra stat beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15
Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18 och 19 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod som börjar eller slutar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra

staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 16
Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17
Artister och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av underhållningsartist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som underhållningsartist eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller underhållningsartisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där underhållningsartisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte på inkomst som förvärvas genom verksamhet bedriven i en avtalsslutande stat av en underhållningsartist eller idrotts- eller sportutövare, i den mån verksamhetens syfte är att besöket i denna stat som helt eller huvudsakligen finansieras med allmänna medel av den andra avtalsslutande staten, dess lokala myndigheter eller offentligrättsliga samfund. I sådant fall beskattas inkomsten enligt bestämmelserna i artikel 7, 14 repsektive 15.

Artikel 18
Pension och livränta

1. Om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning, som med anledning av tidigare anställning betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, eller livränta som betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, och om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, får pension och annan förmån, oavsett om den är periodisk eller utgår i form av engångsersättning, som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat, eller enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat, eller livränta, som härrör från en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

3. Med uttrycket "livränta" förstås i denna artikel ett fastställt belopp som betalas till fysisk person periodiskt på fastställda tider under personens livstid eller under en

angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa betalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde (annat än arbete som utförts).

Artikel 19
Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess lokala myndigheter eller ett av dess offentligrättsliga samfund till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, myndighets eller samfunds tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om arbetet utförs i denna stat och personen

1) är medborgare i denna stat; eller

2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, en av dess lokala myndigheter eller ett av dess offentligrättsliga samfund till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, myndighets eller samfunds tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om han är medborgare i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16, 17 och 18 tillämpas på lön och annan liknande ersättning och på pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess lokala myndigheter eller ett av dess offentligrättsliga samfund.

Artikel 20
Studerande

Studerande, lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21
Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande

anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

Artikel 22
Undanröjande av dubbelbeskattning

1. I Slovakien undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

Slovakien får då den påför skatt på personer som har hemvist där, i skattebasen inbegripa de inkomstslag som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas även i Finland, men skall från det skattebelopp som beräknats med stöd av en sådan bas, avräkna ett belopp som svarar mot den skatt som betalats i Finland. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den slovakiska skatten, beräknad utan sådan avräkning som belöper på den inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland.

2. Om inte bestämmelserna i finsk lagstiftning om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föranleder annat (vilket inte skall påverka den allmänna princip som anges här), undanröjs dubbelbeskattning i Finland på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Slovakien, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, från denna persons finska skatt avräkna ett belopp motsvarande den slovakiska skatt som betalats enligt slovakisk lagstiftning och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Vid tillämpningen av punkt a) anses uttrycket "slovakisk skatt som betalats" inbegripa skatten på överlåtelse av fast egendom (dan z prechodu a prevodu nehnutelností) till den del som denna skatt påförs i fråga om överlåtelse mot ersättning.

c) Dividend från bolag med hemvist i Slovakien till bolag med hemvist i Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

d) Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får fysisk person med hemvist i Slovakien, vilken enligt finsk skattelagstiftning i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även anses vara bosatt i Finland, beskattas i Finland. Finland skall emellertid medge avräkning för slovakisk skatt som betalats på inkomst från finsk skatt enligt bestämmelserna i punkt a). Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast på finsk medborgare.

3. Om inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i denna stat, får denna stat likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

Artikel 23
Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 5 eller artikel 12 stycke 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 24
Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 23 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra, också inom en kommission som består av dem själva eller representanter för

dem i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående stycken.

Artikel 25
Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits i dessa staters interna rättsordning och saken får läggas fram endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får lägga fram upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i stycke 1 anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 26
Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 27
Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra att de konstitutionella förutsättningarna för ikraftträdandet av detta avtal uppfyllts.

2. Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter dagen för det senare av de meddelanden som avses i stycke 1 och dess bestämmelser tillämpas i båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet mellan Republiken Finlands regering och Tjeckoslovakiska Socialistiska Republikens regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som undertecknats i Helsingfors den 31 januari 1975, (nedan "1975 års avtal") upphör att vara tillämpligt i fråga om de skatter på vilka avtalet tillämpas enligt bestämmelserna i stycke 2. 1975 års avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt då det enligt föregående bestämmelse i detta stycke är tillämpligt.

Artikel 28
Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan, då fem år förflutit från dagen för ikraftträdandet av avtalet, på diplomatisk väg säga upp avtalet genom underrättelse härom senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att vara tillämpligt i båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Bratislava den 15 februari 1999 i två exemplar på finska, slovakiska och engelska språken, vilka alla tre texter har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken
Finlands regering:

Ole Norrback

För Slovakiska
republikens regering:

Eduard Kukan